D.C. Dulcan: În spatele tuturor lucrurilor e Dumnezeu

Dia Radu

E medic neurolog și psihiatru, doctor în științe medicale, bun cunoscător al filosofiei științei și pionier în scrierile din domeniul conștiinței.

O minte strălucită, cu o curiozitate științifică ieșită din comun, care nu încetează să caute răspuns la marile întrebări ale existenței. Nu doar distincțiile medicale internaționale i-au adus recunoașterea, ci și curajul de a răsturna viziunea materialistă asupra lumii, demonstrând, într-o carte publicată prima oară în 1981, că există o "minte universală", care ordonează și coordonează toate lucrurile din jur. "Inteligența materiei", cartea care a bulversat lumea științifică românească, a fost bestsellerul acelor ani. Au existat chiar voci care au considerat-o demnă de premiul Nobel. Ascensiunea ei a fost curmată brusc de regimul comunist, speriat de ideile prea îndrăznețe pe care le susținea. A fost retrasă de la Premiul Academiei Române, care i s-a înmânat abia la a doua ediție, în 1992. După mai bine de trei decenii de la apariție, cele mai multe din intuițiile domnului profesor Dulcan au fost confirmate de știința actuală. Dacă destinul cărții i-ar fi fost favorabil și ar fi beneficiat la timp de o traducere, numele lui Dumitru Constantin Dulcan ne-ar fi reprezentat azi la nivel internațional, așezat cu mândrie alături de al celorlalți trei mari promotori ai Noii Spiritualități: Stanislav Grof, Ervin Laszlo și Peter Russell.

Dimineață de vară

- Domnule doctor, vă propun să pornim pe firul biografiei. Întreaga dvs. viață ați dedicat-o studiului. Ce v-a condus spre ceea ce sunteți astăzi? Ați simțit fascinația pentru cunoaștere de mic?

- De foarte mic. Îmi amintesc o dimineață de vară din satul meu argeșean, Mârghia. Eram copil. Dormisem pe prispă și m-am trezit cu fața spre răsărit. Cerul avea o culoare înnebunitor de frumoasă și, privindu-l, mi se părea că mi se adresează, că vrea să-mi spună, uite, exist! Existam, dar nu știam ce sens are viața. Eram prea mic ca să-mi pot răspunde. Dar mi-am propus atunci să aflu. Știu că pare de necrezut, dar de la vârsta aceea, mi-am făcut, pas cu pas, un program de instruire pe care nu l-am mai abandonat niciodată.

- Ați studiat medicina. De ce, dintre toate disciplinele, ați ales tocmai neurologia?

- Era parte din planul făcut în copilărie. Am intuit de mic că medicina îmi poate oferi ceea ce eu nu puteam afla doar din cărți. Iar neurologia mă ajuta să descifrez complexitatea creierului uman. Creierul e cel care deține misterul întregii noastre existențe. Înțelegând creierul, înțelegem în bună parte funcționalitatea organismului viu. După absolvirea Medicinei, am urmat însă și cursuri serale de inițiere muzicală, de istoria culturii și civilizației. Am citit fizică, matematică, istoria religiilor și filosofie. Școala îmi impunea concepția ei materialistă, religiile îmi spuneau că există un Dumnezeu. N-aveam decât o finalitate în toate căutările mele: să aflu cine are dreptate și să răspund întrebării din copilărie: cine sunt eu? După ce am terminat facultatea, căutând să văd dacă e adevărat ce postulează știința, cum că lumea anorganică (pietrele, apa) face la un moment dat saltul spre lumea organică (spre viu), într-o seară a anului 1976, am avut revelația răspunsului. Dacă nu introducem în această ecuație o rațiune de dincolo de noi, pietrele niciodată n-or să ajungă Adam și Eva.

Există o inteligență a materiei

- O revelație care a dus, patru ani mai târziu, la apariția "Inteligenței materiei". Cartea a făcut vâlvă la vremea ei prin teoriile pe care le propunea. I-ați putea rezuma conținutul pentru cititorii revistei noastre?

- Dacă ar trebui să rezum într-o frază ce am scris în cartea asta, aș spune așa: există o inteligență a materiei. Orice manifestare din univers, începând de la macrocosmos și până la microcosmos, are ca substrat o inteligență. De pildă, doi atomi de hidrogen și unul de oxigen vor da întotdeauna o moleculă de apă, nu altceva. Până și particulele, cuantele, au un rudiment de inteligență al lor. Exact asta încerc să arăt în cele peste 300 de pagini ale cărții, survolând toate sursele de informație accesibile, de la știință la religie, de la experimentul de laborator la experiența personală ca medic neurolog. Cu alte cuvinte, demonstrez că în spatele tuturor lucrurilor se află Dumnezeu. Ca să scriu această carte, am citit materia multor discipline universitare. Astăzi, bazându-mă pe o cunoaștere științifică, pot afirma cu certitudine că lucrurile nu au pornit dintr-o întâmplare și viața nu e accidentală pe pământ, așa cum spun manualele de biologie. Ba mai mult, afirm că universul se sprijină pe legi morale. Am ajuns la concluzia că și creierul respectă un cod etic, un cod moral, similar cu al marilor religii. Cum știm asta? Iată un experiment. La începutul anilor 2000, la Universitatea Wisconsin, s-au făcut cercetări pe călugări tibetani. S-a constatat că la emoțiile pozitive - empatie, respect, admirație etc - se activa o arie din lobul frontal stâng, în timp ce trăirea sentimentelor negative activa o arie din lobul frontal drept. În consecință, creierul face o distincție între bine și rău. Dar creierul e o masă de carne și nu are cum să facă selecția între bine și rău doar prin sine. E clar că există o conștiință care face această triere, iar ea se supune la rândul ei unei legi morale, altfel cum ar face-o? Deci, legea lui Dumnezeu este legea Binelui. Dar poate argumentul acesta nu e suficient ca să înțelegeți de ce universul e construit pe tiparul Binelui. Vă dau alt exemplu, la nivel de chimie: gândurile negative la nivel de chimie a sângelui determină în corp un viraj spre aciditate (care înseamnă îmbătrânire, boală, degenerescență). Faptele pozitive și senine duc corpul către un ph alcalin, care se traduce prin longevitate și vitalitate. Până și ADN-ul nostru face diferența între bine și rău. S-a luat o probă de ADN de la un individ, a fost dusă la distanță și monitorizată prin mijloace de laborator. Asupra individului s-au exercitat diverse influențe, negative sau pozitive. La cele negative, spirala ADN-ului se contracta, la cele pozitive se decontracta. Până și în ADN-ul nostru sunt înscrise premisele sănătății și bolii.

Devenim ceea ce gândim

- Boala e prin urmare rezultatul tuturor influențelor negative?

- Venim pe pământ pentru a evolua, dar prin erori repetate ne creăm niște dezechilibre, niște energii negative, care nasc suferința. Suferința este rezultatul comportamentului nostru, care a ajuns, de-a lungul secolelor, să fie într-un mare dezacord cu biologia noastră și cu legile ființării noastre. N-am fost creați de Dumnezeu să suferim, biologia noastră o demonstrează: avem nevoie de fericire. În concluzie, devenim ceea ce gândim, sănătoși sau bolnavi, fericiți sau nefericiți. Chiar și la nivelul creierului, înnoirea celulelor noastre nervoase este favorizată de o gândire constructivă, optimistă și este inhibată de agresivitate, furie și depresie. Orice emoție negativă blochează celulele sistemului imunitar pentru cinci, șase ore. Asta înseamnă că un gând de invidie, de răutate, un necaz ne lasă organismul fără apărare pentru câteva ore. Știm din descoperirile fizicii cuantice că orice gând are un substrat de câmp, acest câmp are efect de dispersie, se propagă în spațiu. Când ne gândim insistent la un lucru, îl creăm în planul de dincolo de noi, iar el se întoarce la noi. Putem, deci, face rău cu un gând, nu numai nouă, ci și celorlalți din jur și întreg universului. Am avut ocazia să verific și în practică lucrurile astea. Pacienții optimiști, ferm convinși că se vor vindeca, își ajutau organismul să lupte cu boala și chiar se recuperau. Ceilalți, pesimiștii care se plângeau în permanență, se otrăveau cu propriile gânduri, iar starea lor se deteriora. Îmi pare rău că nu am avut resurse financiare să-mi fac un sanatoriu, în care să le vorbesc bolnavilor despre boala lor și despre comportamentul care duce la vindecare. A învinge boala înseamnă, în primul rând, a o înțelege și a nu te revolta contra ei.

- Autosugestia e foarte la modă în ziua de azi. Credeți și dvs. că am putea fi mai sănătoși doar prin puterea gândului?

- Sunt și boli care ne sunt date ca lecții. Dar în cele mai multe cazuri, bolile noastre au cauze spirituale: invidia, răutatea, competiția acerbă, egoismul și dorința de răzbunare, la care se adaugă frica și stresul generat de o societate ultratehnologizată. Stresul înseamnă moartea celulei. Încă de la anul 1000, Avicenna a făcut un experiment și a pus un miel într-o cușcă lângă cușca unui lup. Mielul a murit, pur și simplu, de frică. Când ne e frică, nu se mai secretă chimia necesară și celula moare. Pe termen lung, asta înseamnă scleroze, boli degenerative, Parkinson și demență. Ce să mai vorbim despre faptul că epoca noastră e una din epocile cu cele mai multe cazuri de depresii și suicid. Știați că depresia este unul din factorii care favorizează apariția bolii Alzheimer? Depresia este o otravă pentru organism. Ca să răspund însă la întrebare, ar trebui să înțelegem că nu ne putem păstra sănătatea decât gândind și făcând binele, pentru a fi în armonie cu universul. Iisus avea dreptate când îndemna pe fiecare să-și iubească aproapele ca pe sine însuși.

"Când crezi, îți mobilizezi toate mecanismele de vindecare"

- Faptul că ați demonstrat științific existența lui Dumnezeu v-a întărit și mai mult credința? V-ați apropiat și mai mult de Hristos?

- Eu nu cred în Iisus doar pentru că așa am fost educat de părinți. Sunt un intelectual trecut prin școli, care a căutat să-și explice lumea. Dar dintre toate marile spirite care au trăit pe Terra (Buda, Confucius, Pitagora etc) Iisus are cea mai perfectă acoperire științifică. Am luat rând pe rând toate noțiunile predicate de el și toate pot fi explicate în termenii științelor actuale. Vă dau doar un exemplu. Ce înseamnă iertarea? Din punct de vedere spiritual, înseamnă pace și armonie. Din punct de vedere științific, prin iertare, la nivel de ADN, modelul negativ este pur și simplu șters și se instalează în corp o bună chimie și un echilibru energetic. E fantastic, e pur și simplu ca resetarea unui computer. Despre puterea credinței, am vorbit deja. Iisus ar fi putut zice "eu te-am vindecat", dar a ales să spună "credința ta te-a vindecat". Când crezi, îți mobilizezi toate mecanismele de vindecare. Dar a ști că Dumnezeu există nu e totul. Doar religia îți dă trăirea emoției transformatoare, acea deschidere a sufletului prin care trăiești cu adevărat relația cu Dumnezeu. Nu doar mersul la biserică e important, ci și puterea rugăciunii pe care o poți face oriunde.

- Mai sunt oare canoanele și dogmele Bisericii în acord cu spiritul vremurilor noastre?

- Din păcate, istoria ne dovedește că și știința a greșit, negându-l pe Dumnezeu, și Biserica a greșit, arzându-l pe Giordano Bruno pe rug sau condamnându-l pe Galilei. 200 de ani i-au trebuit Bisericii să accepte că pământul se învârte în jurul soarelui și nu invers. În viitor, știința și religia trebuie să-și dea mâna, să se întâlnească la jumătate de drum, pentru a ajunge la o singură teorie care explică lumea. Orice excludere a unei părți sau aducere la exagerare a alteia duce la rigiditate sau fanatism. Fundamentaliștii susțin că la Dumnezeu nu se ajunge decât pe o singură cale. Și totuși, Dumnezeu însuși ne spune prin o mie de surse că drumurile spre el sunt nenumărate. Vârful muntelui e unul singur, indiferent pe ce versant îl urci. Până la urmă, religiile vor ajunge la o concordie universală. Nu este admisibil să spun că, dacă eu sunt ortodox, iar tu catolic, eu sunt agreat de Dumnezeu, și tu nu.

- Criza lumii de azi nu e și o criză a spiritului?

- Criza lumii actuale este în primul rând o criză morală, pentru că oamenii nu știu cine sunt cu adevărat. Omenirea se îndreaptă spre o nouă conștiință, spre o nouă umanitate. Suntem într-un moment de cotitură. În următorii 10, 15 ani, vom ajunge în cu totul altă lume, o lume a spiritualității. Această aliniere a planetelor care s-a produs acum nu e doar un detaliu de ordinul amuzamentului catastrofic. Este o realitate astronomică.

N-o să ne crească cinci mâini, cu siguranță! Schimbările vor fi la nivel de conștiință. Intrăm într-o zonă de energie cu o frecvență mult mai înaltă decât cea în care eram. Asta va produce mutații fundamentale în creier și la nivel de ADN. Deja s-au făcut teste pe un lot de copii născuți între 1982-1983 și s-a constatat că nivelul lor de inteligență e mult peste nivelul stabilit anterior pentru genii. Se crede și că ADN-ul nostru ar putea să ajungă, în plan energetic, la 36 de spirale în loc de 2. Lumea viitoare va fi a spiritualității și a celor supra-dotați. Aproape îmi pare rău ca nu am vârsta s-o mai trăiesc.

"Îi mulțumesc lui Dumnezeu că nu m-a făcut o frunză"

- V-ați dedicat întreaga viață eforturilor de a cunoaște. A meritat? Se spune că atunci când înțelegi totul, viața devine mai tristă.

- Din contră, cunoașterea aduce cea mai mare bucurie. Ea aduce adevărul despre tine. E exact cum spune Iisus, "și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi". Să înțelegi lumea îți aduce o eliberare enormă de erori de gândire și prejudecăți. Îți dă bucuria de a descoperi singur resorturi și corespondențe. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că nu m-a făcut o frunză, o piatră sau un câine. Că mi-a dat posibilitatea să fiu om și să ajung să știu ceea ce știu. E extraordinar să poți afla cine ești, de unde vii și încotro te duci.

- Și cine suntem noi, oamenii? Poate știința de azi să răspundă la o întrebare cu care filosofia se chinuie de milenii?

- Suntem conștiință întrupată și suntem nemuritori. Timpul nostru în raport cu timpul de dincolo este doar o clipă fără importanță. Venim de undeva și plecăm spre altceva, viața pe Pământ e doar o scurtă vizită, o lecție pentru evoluția noastră. Facem cu toții parte dintr-un plan divin și suntem trimiși aici cu o misiune. Venim cu un bagaj de talente și predispoziții care servesc misiunii noastre pe pământ. Despre lucrurile acestea putem afla mai multe de la cei care au traversat experiența morții clinice.

- Ați întâlnit, în practica dvs. medicală, cazuri de moarte clinică? Ce ne spune experiența lor?

- Experiența morții clinice pledează pentru existența unei alte dimensiuni, spirituală, în univers, dincolo de cea a lumii de pe Pământ, în care trăim adevărata noastră viață. Cei care au trecut prin moartea clinică și au descris lumea de dincolo vorbesc despre întâlnirea cu o Ființă de Lumină, pe care o asimilează cu Dumnezeu.

- Dacă suntem nemuritori, de ce ne e atât de frică de moarte?

- Pentru că nu cunoaștem adevărul despre noi și credem că totul începe și se sfârșește pe Pământ. Moartea e experiența conștiinței care trece din planul fizic în planul spiritual. M-am întrebat mult timp de ce murim. De ce ne uzăm fizic, dacă energia fundamentală, cuantică, este infinită și nu se consumă? Am înțeles târziu că aici suntem doar la o școală, iar corpul e uniforma necesară aici. Numai întrupați în carne și oase avem senzațiile tuturor lucrurilor. Implicarea simțurilor e necesară lecției pe care o avem de învățat. Moartea e trecerea în altă dimensiune, care e cea mai fericită.

- După mai bine de patru decenii de practică medicală în neurologie și psihiatrie, creierul uman vă mai ascunde vreo taină?

- Creierul păstrează încă multe enigme. El este receptorul conștiinței sau, altfel spus, al lui Dumnezeu într-un sens mai larg. Facem o encefalogramă și nu distingem decât o linie sinuoasă a activității electrice a creierului, dar nici o singură volută nu ne spune că ea înseamnă un cuvânt anume sau un gând. Cum transcende informa-ția din planul fiziologic în planul conștiinței rămâne de neînțeles. De aceea am fost printre primii care au îndrăznit să afirme că nu conștiința e produsul creierului, ci creierul este produsul conștiinței. Creierul nostru

e doar un receptor. Așa se explică cum ne reamintim tot înainte de moarte, în filmul vieții, deși la bătrânețe uităm o mulțime de lucruri. Neuronii îmbătrânesc și mor, sunt ca un radio defect care nu mai recepționează undele. Memoria însă nu se pierde, e undeva în câmpul informațional de deasupra. Vă dați seama ce mister e în noi?

"Dacă m-am născut în România, înseamnă că trebuie să fiu aici"

- Să trecem și la cele lumești. Ați avut multe ecouri în Occident, după apariția cărții "Inteligența materiei". Cu toate astea, nu ați emigrat. V-am găsit la Sinaia, într-un mic birou cu vedere spre munte. În locul deschiderii, ați ales izolarea.

- Când am scris Inteligența materiei, am plecat pe drumul ăsta de unul singur, într-o țară cu un regim opresiv, unde numai de libera circulație a ideilor nu putea fi vorba. Ulterior am aflat că în Statele Unite se organizau întâlniri de specialiști care puneau aceleași probleme. Am avut o singură dorință atunci, în 1981, să nu fiu depășit în cunoaștere, măcar până în anul 2000. Și nu numai că n-am fost, dar mai sunt încă lucruri de scris și demonstrat. De rămas, aş fi putut rămâne la Paris, în 1986. N-am făcut-o pentru că sunt legat afectiv de pământul și de neamul meu. Și din conștiința faptului că, dacă m-am născut în România, înseamnă că trebuie să fiu aici. Profesor sunt, o mașină am, o casă am. Ce-mi mai trebuie? Așa cum înțeleg eu lucrurile în universul ăsta, singura mea referință e acolo sus. Mai departe nu ține de mine.

- Ați practicat medicina, ați scris, ați studiat, ați participat la congrese și conferințe. Unde a mai încăput între toate astea și viața de familie?

- Toate vacanțele mele mi-am chinuit soția și fiul. Eu stăteam să lucrez, în timp ce ea stătea cu copilul singură. Mi-a spus cu tristețe, imediat după căsătorie: "Credeam și eu că ești un om normal." (râde) M-a iertat între timp și m-a și ajutat foarte mult în ceea ce am făcut. Și acum lucrez în același ritm. Mă așez la 8 dimineața pe scaun și mă mai ridic după ce s-a lăsat noaptea. În București n-aș putea face asta, fiindcă sunt prea multe lucruri care îmi distrag atenția. Înainte să mă apuc să scriu "Inteligența...", am stat mult și m-am gândit dacă să mă angajez sau nu la un travaliu imens, riscând să-mi pierd cei mai frumoși ani, între 30 și 40, pentru un succes incert. Și totuși mi-am zis că merită. Nimic nu reușește cu adevărat dacă nu faci sacrificii. Bucuriile pe care le trăiesc acum îmi demonstrează că am pariat corect.

Cei care doresc să comande cărțile d-lui Dumitru Constantin Dulcan o pot face pe www.edituraeikon.ro, la tel. 0364/11.72.46, 0728.084.803 sau pe e-mail eikondifuzare@yahoo.com

---